

MODLITWA DO SIEDEMNASTU WIELKICH PANDITÓW Z PEŁNEJ ŚWIETNOŚCI NALANDY

„ILUMINACJA TRZECH RODZAJÓW WIARY”

Napisana przez
Jego Świątobliwość XIV Dalajlamę

1.

Kierując się współczuciem, którego celem jest pomyślność wędrowców,
Ty, który jesteś bogiem dla bogów, odnalazłeś najdoskonalszą formę udzielania schronienia,
W której (prawidłowe) zaniechanie i urzeczywistnienie
Rozkwitają w całej pełni.
Dzięki naukom o współzależnym powstawaniu,
Ty, o potężny Muni, prowadzisz wędrujące istoty.
Przed Tobą, podobny Słońcu obrońco, pochylam nisko swą głowę.

2.

Modłę się u stóp Nagardżuny,
Mistrza, który stosując dogłębną logikę współzależnego powstawania,
Rozjaśnił prawdziwe znaczenie,
Wolnej od krańcowości, intencjonalnej myśli „Matka Zwycięskiego”.
Ty, w harmonii z pismami Zwycięskiego,
Zapoczątkowałeś ścieżkę tradycji Środka (Środkowej Drogi) Najwyższego Pojazdu.

3.

Modłę się u stóp Jego głównego (duchowego) syna,
Władającego najwyższym stopniem mistrzostwa i spełnienia, Bodhisattwy Arjadewy,
Który osiągnął drugi brzeg oceanu zewnętrznych i wewnętrznych zasad,
I który jest świetnym klejnotem koronnym
Pośród dzierzawców traktatów Nagardżuny.

4.

Modłę się u stóp Buddhapality,
Zmierzającego ku najwyższemu poziomowi urzeczywistnienia,
Który rozjaśnił współzależne powstawanie -ostateczne znaczenie myśli Arjów -
Dogłębne zagadnienie, iż nawet to, co projektowane istnieje jedynie nominalnie.

5.

Modłę się u stóp Aczarji Bhawawiweki, w pełni doskonałego Pandity,
Który przekazał system zasad, pomniejszający skrajności,
Dotyczące powstawania itp. prawdziwie istniejących rzeczy,
I wyjaśniający ogólne, wewnętrzne i zewnętrzne,
(Buddyjskie) znaczenie prawomocnego poznania.

6.

Modłę się u stóp Czandrakirtiego,
Który przedstawił w pełni doskonałą ścieżkę Sutry i Tantry,
I wskazał głębokie zagadnienia Środka (środkowej ścieżki) przejawiania się i pustki,
Dzięki czemu – poprzez samo uwarunkowanie współzależnego powstawania –
Dwie skrajności zostały wyeliminowane.

7.

Modłę się u stóp Bodhisattwy Szantidewy, błyskotliwego nauczyciela,
Który dzięki różnorakiemu, dogłębnemu i rozległemu, wnioskowaniu logicznemu,
Ukazał licznym szczęśliwcom - uczniom, którzy dążą do opanowania,
Ścieżkę niezwykłego i cudownego współczucia.

8.

Modłę się u stóp wielkiego opata Szantirakszity,
Który rozprzestrzenił doktrynę Zwycięskiego w krainie śniegów,
I który, wyznaczając kryteria Środka drogą logicznego wnioskowania,
Po mistrzowsku zapoczątkował Środkową Ścieżkę pustki dualności,
W harmonii z predyspozycjami uczniów,

9.

Modłę się u stóp Kamalaszili,
Który rozjaśnił, bez żadnych złudzeń, doktrynę Zwycięskiego w krainie śniegów,
Doskonale tłumacząc, w harmonii z Sutrą i Tantrą,
Etapy medytacji na wolny od skrajności pogląd Środka,
I (medytacji) na zjednoczenie Samathy i Wipassany.

10.

Modłę się u stóp Asangi,
Który w harmonii z pismami Zwycięskiego zapoczątkował tradycję Widźnawadin,
I który nauczał wielkiej i potężnej ścieżki,
Po mistrzowsku napełniwszy, pod opieką Maitrei, wszystkie kosze pism Mahajany.

11.

Modłę się u stóp Aczarji Wasubandu,
Najwyższego mistrza, znanego jako drugi Wszechwiedzący,
Który rozjaśnił zasady Waibaszi, Sautrantiki i Widźnawadin,
Uchwyciwszy sens systemu Siedmiu Traktatów Abidharmy i pustki dualności.

12.

Modłę się u stóp Dignagi, mistrza Pramany,
Który dokonał analizy mentalnej zdolności postrzegania,
Ukazawszy, w doskonały sposób, setki bram prowadzących do prawomocnego poznania.
Stosując logikę opierającą się na potędze prawdy,
Ukazał on znaczenie systemu pism Muniego.

13.

Modłę się u stóp Dharmakirtiego,
Który, w mistrzowski sposób, udzielił pewności,
Poprzez swą formę przekazu cudownej Dharmy,
Refleksję nad wszystkimi ważnymi zagadnieniami wewnętrznej i zewnętrznej Pramany,
Oraz zastosowanie w dogłębnej i rozległej ścieżce Sautrantiki i Cittamatry,
Kompletnego wnioskowania logicznego.

14.

Modłę się u stóp Arji Wimuktiseny,
Który w harmonii z systemem (ścieżki) Środka,

Wolnym od skrajności istnienia i nieistnienia,
Jak jasna lampa rozświetlił zarówno znaczenie doskonałości mądrości -
Zgodnie z przekazem dokonany przez Asangę i jego brata (Wasubandu) -
Jak również znaczenie traktatu Ornamentów.

15.

Modłę się u stóp Haribhadry,
Który, chcąc rozjaśnić znaczenie pojęcia „Matki”,
Wyjaśnił - w harmonii z najistotniejszymi radami niezłomnego obrońcy (Maitrei) -
Najdoskonalsze teksty na temat „Trzech Matek” o doskonałości mądrości,
Po otrzymaniu przekazu nauk Zwycięskiego.

16.

Modłę się u stóp Gunaprabhy,
Który w doskonały sposób skondensował znaczenie setek tysięcy działów Winai,
Stając się, dzięki temu, jednym z najdoskonalszych mistrzów,
I który, opierając się na głębokich fundamentach,
Dokonał, zgodnie z tradycją Sarwastinwady,
Nieomylnego przekazu praw Pratimokszy.

17.

Modłę się u stóp Szakjabrabhy,
Dzierżącego władzę nad skarbcem klejnotów zalet Trzech (Wyższych) Praktyk,
Który, jako najwyższy dzierżawca Winai,
W doskonały sposób rozjaśnił znaczenie wielkich i obszernych traktatów,
Umożliwiając rozkwit i rozwój nieskalanej doktryny Winai
Na długi czas.

18.

Modłę się u stóp Dżowo Atiszi, pełnego dobroci Pana,
Który upowszechnił nauczanie Muniego w Krainie Śniegów,
Dokonując przekazu wszystkich wyjaśnień wielkich i obszernych pouczeń Muniego,
W formie (stopniowej) Ścieżki trzech rodzajów praktykujących.

19.

Dzięki temu przywołaniu, z umysłem niepodzielnym i czystym,
Najdoskonalszych mistrzów, tych klejnotów świata,
I wysublimowanych, w najwyższym stopniu, źródeł cudownych, prawidłowych objaśnień,
Oby moje kontinuum mentalne zostało pobłogosławione,
Tak, by dojrzało i zostało wyzwolone.

20.

Obym otrzymał pełne mocy błogosławieństwo,
Tak, abym dzięki wiedzy, iż dwie prawdy stanowią fundamentalny sposób istnienia,
Zyskał pewność co do tego, jak wkracza się w Samsarę,
I jak, zgodnie z Czterema (Szlachetnymi) Prawdami, można tego uniknąć.
Obym otrzymał pełne mocy błogosławieństwo,
Tak, bym dzięki temu prawomocnemu poznaniu,
Urzeczywistnił stabilną wiarę w Trzy Schronienia,
A podwaliny ścieżki ku wyzwoleniu zostały położone.

21.

Obym otrzymał pełne mocy błogosławieństwo,
Tak, by zrodziła się postawa wyrzeczenia,
Która pozwala podjąć wysiłki wiodące ku wyzwoleniu,
Eliminującemu doszczętnie wszelkie cierpienia.
Obym otrzymał pełne mocy błogosławieństwo,
Tak, bym doskonalił w sobie ten niewymuszony, altruistyczny umysł oświecenia,
Mający jako swój rdzeń współczucie, promieniujące we wszelkich kierunkach,
I przeniknięte pragnieniem wyzwolenia wszystkich czujących istot.

22.

Obym otrzymał pełne mocy błogosławieństwo,
Tak abym poprzez nauczanie, kontemplację i medytację znaczenia pism Wielkiego Pojazdu,
Z łatwością odnalazł pewność w dogłębnym, istotnym zagadnieniu
Wszystkich ścieżek doskonałości i Pojazdu Wadźry.

23.

Obym z narodzin na narodziny, w sposób doskonały,
Otrzymał podstawę zawierającą Trzy Wyższe Praktyki.
Obym, poprzez wyjaśnienia i wglądy, podtrzymał i doskonalił nauczanie,
Zarówno zawarte w pismach, jak i wynikające z urzeczywistnienia,
I obym dokonywał czynów zgodnych z Wielkim Pojazdem.

24.

W przyszłości, dzięki działaniom związanym z nauczaniem,
Kontemplacją, objaśnianiem i praktyką,
Oby we wszystkich społecznościach (Dharmy),
W ogromnym stopniu, wzrosła liczba szlachetnych, urzeczywistnionych mistrzów,
Którzy całkowicie porzucili błędne formy zachowania i egzystencji.
A dzięki temu, oby nasz świat, ta szeroka ziemia,
Zawsze prezentował się w pełen wspaniałości i piękna sposób.

25.

Dzięki mocy tej modlitwy,
Obym pokonał stopnie ścieżki całkowicie doskonałej Sutry i Tantry,
I obym, jak najszybciej, osiągnął stan wszechwiedzącego Zwycięskiego,
Który zapewnia dwa rodzaje pomyślności.
I obym wówczas, dopóki trwa przestrzeń,
Wytwarzał przyczyny dla pomyślności wędrujących istot.

KOLOFON:

Odnosząc się do różnorodnych dogłębnym i rozległym rodzajów Dharmy, których nauczał Bhagawan Budda , szlachetni i uzdolnieni mistrzowie Indii, krainy Arjów, dzięki swoim doskonałym wyjaśnieniom, w cudowny sposób otworzyli oczy duchowości tych, którzy dysponują jasnym rozróżnianiem. Dzięki wszystkim ich czynom, pisma te, pełne erudycji, kontemplacji i medytacji, istnieją po dziś dzień, bez najmniejszej degeneracji – po upływie 2550 lat w kalendarzu ludzi.

Powinniśmy przywołać pamięć dobroci tych błyskotliwych mistrzów, i z niepodzielną wiarą podejmować wysiłki, aby kształcić się w ich naśladowaniu.

W całym naszym świecie nauka, technika i środki materialne osiągnęły obecnie wysoki poziom. Lecz jest to także czas niepokoju, charakteryzujący się ogromną ilością żądy i przywiązania, które prowadzą ku rozproszeniu.

Dlatego jest rzeczą najwyższej wagi, aby ci, którzy podążają za Buddą - nasza nadzieja - rozumieli Buddadharmę, i rozwinęli głęboko ugruntowaną wiarę (w nauczanie). Aby to osiągnąć, należy zastosować precyzyjną analizę i poszukiwać solidnego wniosku, z krytycznym, ale bezstronnym nastawieniem umysłu. Po znalezieniu argumentów, musimy rozwinąć przeświadczenie stowarzyszone z mądrością. Nie jest to możliwe, jeśli będziemy polegać jedynie na powszechnie dobrze znanych traktatach „Sześć Ornamentów i Dwaj Najwyżsi (Mistrzowie)”, pominiemy zaś najdoskonalsze pisma mistrzów takich jak Buddhapalita czy Arja Wimuktisena, dogłębne i rozległe.

Gdy to spostrzegłem, opierając się na długotrwałej tradycji obrazowania „Sześciu Ornamentów i Dwóch Najwyższych” na tangkach, zapragnąłem stworzenia nowej tangki, na której, zgodnie z Mistrzami Linii dogłębnych i obszernych nauk, dodano by dziewięciu innych mistrzów; tak więc, łącznie, tangka powinna przedstawiać siedemnastu urzeczywistnionych Panditów z Nalandy. W powiązaniu z tym, narodziło się życzenie napisania tej przepelnionej szacunkiem i szczerością modlitwy, skierowanej do tych najwyższych mistrzów. Ponadto, kilku żarliwych przyjaciół w Dharmie wyraziło swe zgodne prośby.

Ta „Modlitwa do 17 wielkich Panditów z pełnej świetności Nalandy”, zwana „Iluminacją trzech rodzajów wiary”, została napisana przez mnicha-Szakję Tenzina Gjatso, w roku 2545, liczonym, zgodnie z kalendarzem Stawirów, od wejścia Buddy w stan szczęśliwości, a który odpowiada pierwszemu z jedenastu miesięcy roku żelaznego węża, siedemnastego cyklu tybetańskiego. Zgodnie z zachodnim kalendarzem, modlitwa ta została napisana 15 grudnia 2001 roku, w indyjskim stanie Himachal, dystrykt Kangra, w Thekczen Czoeling w Dharamsali.

Oby przyniosło to korzyść!

Z tybetańskiego na język angielski i niemiecki przełożył Jürgen Manshardt, w Berlinie w 2002 roku, na potrzeby Inicjacji Kalaczakry w Grazu.

Na język polski, na podstawie wersji angielskiej i niemieckiej, przełożyła Barbara Kropiwnicka.

Sarva Mangalam!